

Ce s-a întâmplat realmente cu dinozaurii?

Biblia ne dă un cadru pentru a explica dinozaurii, într-o fereastră a timpului istoric de mii de ani, inclusiv enigma: când au trăit și ce s-a întâmplat cu ei.

Dinozaurii sunt folosiți mai mult decât orice altceva, pentru a-i încredința pe copii și pe oamenii maturi, cu ideea unor milioane de ani vechime de istorie a pământului. Însă Biblia ne dă un cadru pentru a explica dinozaurii într-o fereastră a timpului istoric de mii de ani, inclusiv enigma: când au trăit și ce s-a întâmplat cu ei. Sunt două texte cheie: *Geneza 1,24-25 și Iov 40,15-24*.

Ken Ham răspunde la întrebarea: „Ce s-a întâmplat realmente cu dinozaurii?” cum este prezentată pe „The New Answers DVD 1”.

Sunt dinozaurii o enigmă?

Mulți cred că existența și dispariția dinozaurilor sunt așa de misterioase, încât nu vom ști niciodată adevărul despre ei; de unde au venit, când au trăit și ce s-a întâmplat cu ei. Dar dinozaurii sunt numai atunci o enigmă, *dacă* se acceptă versiunea evoluționistă a istoriei lor.

Potrivit evoluționiștilor: Dinozaurii au apărut întâi acum vreo 235 de milioane de ani, mult înainte să fi apărut omul.¹ Nici o ființă omenească n-a trăit vreodată împreună cu dinozaurii. Istoria lor este înscrisă în straturile fosile de pe pământ, care s-au depozitat peste milioane de ani. Ei au fost ca grupă de animale așa de eficiente, încât în cele din urmă au stăpânit pământul. Totuși, s-a petrecut ceva acum 65 de milioane de ani, care a schimbat totul – dinozaurii au dispărut. Majoritatea evoluționiștilor cred că vreun eveniment catastrofal, ca de exemplu o lovitură de asteroid, i-a omorât. Dar mulți evoluționiști afirmă că unii dinozauri au evoluat în păsări, deci n-au pierit, ci mai zboară chiar și astăzi în jurul nostru.²

Dinozaurii nu sunt absolut deloc învăluiți în mister, dacă acceptăm relatarea complet diferită a Bibliei despre istoria dinozaurilor.

Potrivit Bibliei: Dinozaurii au existat prima dată acum 6000 de ani.³ Dumnezeu a creat dinozaurii odată cu celelalte animale de uscat, în ziua a șasea a creației. (*Geneza 1,20-25. 31*). Adam și Eva au fost și ei creați în ziua a șasea - deci dinozaurii au trăit în aceeași perioadă de timp ca oamenii, nu despărțiți prin ere geologice.

¹ J. Horner and D. Lessem, *The Complete T. Rex*, Simon & Schuster, New York, 1993, 18; M. Norell, E. Gaffney and L. Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, Nevaumont Publ., New York, 1995, 17, says that the oldest dinosaur fossil is dated at 228 million years.

² D. Gish, *Evolution: the Fossils Still Say No!* Institute for Creation Research, El Cajon, California, 1995, 129ff, discusses evolutionists' views from a creationist position; Norell et al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, 2: “Dinosaurs belong to a group called Archosauria ... The living Archosauria are the twenty-one extant crocodiles and alligators, along with the more than ten thousand species of living theropod dinosaurs (birds).”

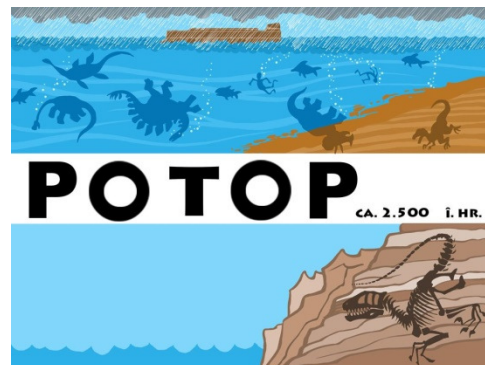
³ J. Morris, *The Young Earth*, Master Books, Green Forest, Arkansas, 1994; H. Morris, *The Genesis Record*, Baker Book House, Grand Rapids, Michigan, 1976, 42–46. On the biblical chronology, see J. Ussher, *The Annals of the World*, Master Books, Green Forest, Arkansas, 2003; original published in 1658.



Dinozaurii nici n-ar fi putut să piară înainte de a fi apărut oamenii, pentru că dinozaurii nici n-au existat înainte; căci moartea, vărsarea de sânge, boala și suferința sunt un rezultat al păcatului lui Adam (*Geneza 1.29-30; Romani 5.12,14; 1 Corinteni 15.21-22*).



Reprezentanții ai tuturor speciilor de animale de uscat care respiră în aer, inclusiv specia dinozaurilor, au mers la bordul corăbiei lui Noe. Toți cei care au fost lăsați în afara corăbiei au murit în efectele catastrofale ale potopului și multe dintre resturile lor au devenit fosile.



După potop, aproximativ acum 4300 de ani, rămășița animalelor de uscat, inclusiv a dinozaurilor, a părăsit corabia și a trăit în lumea actuală împreună cu oamenii. Ca urmare a păcatului, judecățile blestemului și ale potopului au schimbat pământul în mod semnificativ. Schimbarea climei după potop, lipsa hranei, boala și activitățile oamenilor au făcut ca multe specii de animale să dispară. Dinozaurii au dispărut exact ca multe alte creaturi. Deci de ce atâta mister în jurul dinozaurilor?

De ce există asemenea puncte de vedere diferite?

Cum se poate să existe asemenea explicații absolut diferite pentru dinozauri? Dar fie că cineva este evoluționist, ori că acceptă relatarea istorică a Bibliei, dovezile pentru dinozauri

sunt *aceleași*. Toți oamenii de știință au aceleași fapte, au aceeași lume, aceleași fosile, aceleași creaturi vii, același univers. Dar dacă „faptele” sunt aceleași, cum pot fi atunci explicațiile să fie atât de diferite? Cauza pentru aceasta este că oamenii de știință au numai prezentul – fosilele de dinozauri există numai în prezent – dar oamenii de știință încearcă să lege fosilele din prezent cu trecutul. Ei întrebă: „Ce s-a petrecut în istorie, pentru ca prin aceasta dinozaurii să înceapă să existe, ce i-a nimicit și mulți dintre ei au rămas împietriți în urmă?”⁴

Știința care se preocupă cu asemenea întrebări se numește *historical science* sau *origins science* și se deosebește de *operational science*, care ne aduce: computer, mâncare convenabilă ca preț, cercetarea cosmosului, electricitate și alte lucruri de genul acesta. *Origins science* se ocupă cu trecutul, care firește că nu stă la dispoziție pentru experimentarea directă, în timp ce *operational science* se ocupă cu felul cum funcționează lumea aici și acum, pentru care, desigur, pot fi făcute experimente repetabile. Din cauza dificultăților de a reconstrui trecutul, aceia care studiază fosilele (paleontologii) au opinii diferite despre dinozauri.⁵ Odată s-a spus: „Paleontologia (știința fosilelor) este foarte asemănătoare cu politica: patimile clocotesc tare și este simplu de a trage concluzii diferite din aceeași stare de lucruri.”⁶



Un paleolog care crede relatarea Bibliei, care pretinde că ea este Cuvântul lui Dumnezeu,⁷ va ajunge la alte concluzii decât un ateu, care respinge Biblia. Respingerea intenționată a Cuvântului lui Dumnezeu (2 Petru 3.3-7) este rădăcina multor controverse despre știința istoriei.

Mulți oameni gândesc că Biblia este o carte numai despre religie sau mântuire. Ea este mult mai mult decât aceasta. Biblia este cartea de istorie a universului și ea ne povestește și soarta viitoare a universului. Ea ne face o relatare despre începutul vremurilor, despre evenimentele principale ale istoriei, precum at fi: intrarea în lume a păcatului și a morții, timpul când întreaga suprafață a pământului a fost distrusă de apă, distribuirea diferitelor limbi la turnul Babel, relatarea despre Fiul lui Dumnezeu, care a venit ca Om, moartea Lui și învierea Lui, și cerurile noi și pământul nou care vor veni.

⁴ M. Benton, *Dinosaurs: An A–Z Guide*, Derrydale Books, New York, 1988, 10–11.

⁵ Benton, *Dinosaurs: An A–Z Guide*. See also D. Lambert and the Diagram Group, *The Dinosaur Data Book*, Avon Books, New York, 1990, 10–35; Norell, et al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, 62–69; V. Sharpton and P. Ward, Eds., *Global Catastrophes in Earth History*, The Geological Society of America, Special Paper 247, 1990.

⁶ M. Lemonick, “Parenthood, dino-style,” *Time*, p. 48, January 8, 1996.

⁷ Psalmul 78,5; 2 Timotei 3.14-17; și 2 Petru 1.19-21. God, who inspired the writing, has always existed, is perfect and never lies *Tit 1.2*).



În cele din urmă există numai două moduri posibile de abordare în gândire: începând cu revelația lui Dumnezeu (a Bibliei) ca fundamentală pentru *toată* gândirea (inclusiv biologie, istorie și geologie), având ca rezultat *o concepție creștină despre lume*; sau pornind de la opinii de credință concepute de oameni (de exemplu teoria evoluției) ca fundamentală pentru toată gândirea, având ca rezultat *o concepție laică despre lume*.

Majoritatea creștinilor au fost îndoctrinați prin mass-media și prin sistemul școlar să gândească într-un mod laic. Ei sunt înclinați să gândească în mod laic despre Biblie, în loc să folosească Biblia pentru a-și forma gândirea (*Romani 12.1-2; Efeseni 4.20-24*).

Biblia spune: „Temerea de Domnul este începutul cunoștinței” (*Proverbe 1.7*) și „Temerea de Domnul este începutul înțelepciunii” (*Proverbe 9.10*). Deci dacă cineva cu o vedere evoluționistă se apropie de istorie (pentru care nu a existat nici un martor și nici o relatare scrisă), atunci acest nod de a gândi este folosit pentru a explica dovezile care există în prezent. Și astfel avem explicația evoluționistă de mai sus pentru dinozauri.

Dar dacă cineva cu un fel biblic de a vedea istoria se apropie de toate evenimentele istoriei, pornind de la relatarea scrisă a unui martor ocular (Dumnezeu), atunci se va folosi un cu totul alt mod de a gândi, bazat pe aceasta, pentru a explica *aceleași* dovezi. Și astfel avem explicația biblică prezentată mai sus.

Istoria dinozaurilor

Oasele fosile ale dinozaurilor se găsesc peste tot în lume. Multe dintre aceste descoperiri arheologice constau numai din fragmente de oase, dar au fost găsite și unele schelete aproape complete. Oamenii de știință au fost în stare să prezinte și multe specii diferite de dinozauri, bazându-se pe însușiri caracteristice, ca de exemplu, construcția scheletului și a membrilor.⁸

De unde au venit dinozaurii?

Biblia ne spune că Dumnezeu a creat în ziua a șasea a săptămânii creației diferite specii de animale de uscat (*Geneza 1.24-25*). Pentru că dinozaurii erau animale de uscat, trebuie ca speciile de dinozauri să fi fost incluse.⁹

⁸ D. Lambert, *A Field Guide to Dinosaurs*, Avon Books, New York, 1983, 17.

⁹ If some dinosaurs were aquatic, then these would have been created on Day 5 of Creation Week.



Evoluționiștii susțin că dinozaurii s-au dezvoltat din vreo reptilă, care s-a dezvoltat inițial din amfibii. Totuși, ei nu pot să indice o oarecare formă de tranziție clară (stadiu intermediar) pentru a-și dovedi argumentul. Arborii genealogici ai dinozaurilor din cărțile evoluționiste arată multe specii diferite de dinozauri, dar numai linii ipotetice îi leagă cu un strămoș comun. Liniile sunt punctate, pentru că nu există *nici o* dovadă de fosile pentru acestea. Evoluționiștii nu pot dovedi, pur și simplu, credința lor într-un strămoș ne-dinozaur al dinozaurilor.

Cum au arătat dinozaurii?

În mod normal, oamenii de știință n-au dezgropat nici un dinozaur pe care să fie intactă toată carnea. Chiar dacă ar găsi *toate* oasele, totuși ar avea mai puțin de 40 de procente din animal, pentru a deduce cum a arătat el inițial. Oasele, de exemplu, nu ne deconspiră culoarea animalului, cu toate că au fost găsite unele fosile de culoare mai pronunțată, care sugerează natura pielii. Exact așa cum există o oarecare diversitate de culori printre reptilele care trăiesc astăzi, pot și dinozaurii să fi fost diferiți într-o mare măsură în privința culorii, a naturii pielii, etc.

Atunci când dinozaurii sunt reconstruiți din resturi osoase, oamenii de știință folosesc tot felul de presupuneri și de multe ori nu sunt de acord între ei. De exemplu, s-a iscat dezbaterea: dacă dinozaurii au fost animale cu sânge cald sau rece? Este greu de stabilit pe baza oaselor unui dinozaur, dacă el a fost mascul sau femelă. Asupra unor astfel de lucruri se fac multe speculații.

Oamenii de știință fac uneori și greșeli în reconstrucțiile lor, care apoi trebuie corectate, dacă se găsesc mai multe oase. De exemplu, renumitul *Brontozaur* nu este inclus în lista mai nouă a dinozaurilor. „Descoperitorul” inițial a pus un cap greșit pe scheletul unui dinozaur, care fusese deja numit *Apatozaur*.¹⁰

Cine a descoperit dinozaurii?

Cărțile laice ar spune că prima descoperire a ceea ce mai târziu a fost numit dinozaur, a fost făcută în anul 1677, când dr. Robert Plot a găsit oase care erau așa de mari, încât s-a crezut că aparțin unui elefant uriaș sau unui om uriaș.¹¹

În anul 1822, Mary Anne Mantell se plimba de-a lungul unui drum de țară din Sussex, Anglia. Potrivit celor transmise ulterior, ea a găsit o piatră care strălucea în lumina soarelui și a arătat-o soțului ei, care era colecționar de fosile. Dr. Mantell, un medic, a observat că piatra

¹⁰ S. West, “Dinosaur head hunt,” *Science News* **116**(18):314–315, 1979. Originally assembled wrongly with the head of a Camarasaurus-type dinosaur on an Apatosaurus skeleton and later corrected with the right head, which was from “the same family as its nearly identical cousin, Diplodocus,” p. 314.

¹¹ Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide*, 14.

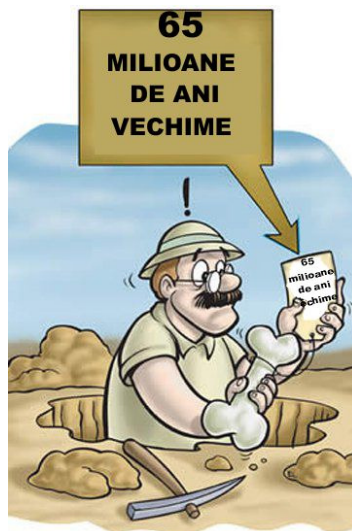
conținea un dinte asemănător cu cel al reptilelor moderne, dar mult mai mare. El a tras concluzia că aparținea unei reptile uriașe cu dinți, dispărută, consumatoare de plante, ca o iguană. În anul 1825 l-a numit pe purtătorul dintelui *Iguanodon* (dinte de iguană). Dr. Mantell a fost cel care a început a face cunoscută „epoca reptilelor”.¹²



Însă dintr-o perspectivă biblică, vremea descoperirilor de mai sus a fost, de fapt, vremea în care dinozaurii au fost *redescoperiți*. Adam a descoperit dinozaurii atunci când i-a văzut prima dată.

Când au trăit dinozaurii?

Evoluționiștii susțin că dinozaurii au trăi în urmă cu milioane de ani. Dar este important să clarificăm că la dezgroparea unui os de dinozaur, de acesta nu era prinsă o etichetă, care arăta datarea lui. Evoluționiștii și-au obținut datările prin metode de datare *indirecte*, care apoi sunt puse la îndoială de către alți oameni de știință și există unele dovezi împotriva milioane de ani.¹³



Ne povestește Dumnezeu când l-a creat El pe *Tyrannosaurus Rex*? Mulți ar răspunde la această întrebare cu „nu”. Dar Biblia ne lămurește că Dumnezeu a făcut totul în decurs de șase zile normale. El a făcut animalele de uscat, inclusiv dinozaurii în ziua a șasea (Geneza 1.24-

¹² Lambert et al., *The Dinosaur Data Book*, 279.

¹³ Morris, *The Young Earth*, 51–67.

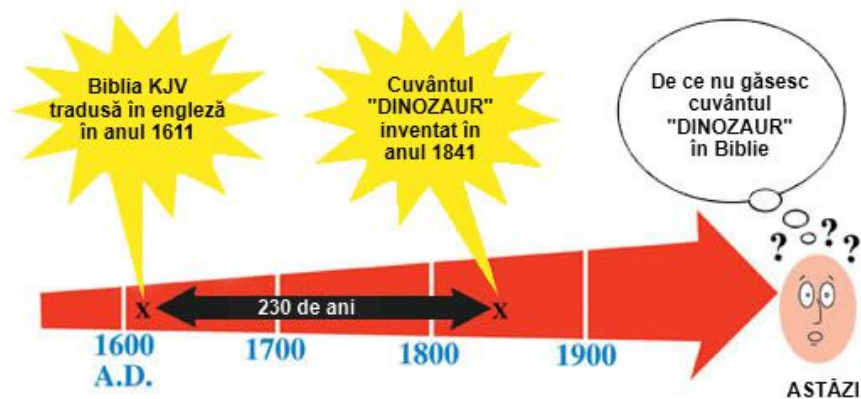
25), deci datarea lor corectă este de acum vreo 6000 de ani – datarea aproximativă a creației, cu ajutorul adunării anilor trecuți în Biblie.¹⁴ Deci devreme ce T-Rex era un animal de uscat și Dumnezeu a făcut toate animalele de uscat în ziua a șasea, Dumnezeu l-a făcut pe T-Rex în ziua a șasea.

În afară de aceasta deducem din Biblie că n-a existat nici moarte, nici vărsare de sânge, nici boli și nici suferință înainte de păcat.¹⁵ Dacă ne apropiem consecvent de Biblie, de la prima carte a lui Moise (Geneza) până la Apocalipsa, și explicăm Sfânta Scriptură cu Sfânta Scriptură, atunci moartea și vărsarea de sânge au venit în lume, atât de la om, cât și de la animal, abia *după ce* Adam a păcătuit. Prima moarte a unui animal a avut loc atunci când Dumnezeu a vărsat sângele unui animal în grădina Eden și i-a îmbrăcat pe Adam și pe Eva (Geneza 3.21). Aceasta era și o imagine pentru ispășire – sugerând anticipat sângele lui Hristos, care trebuia să se verse pentru noi. Prin urmare *nu* puteau exista oase de animale moarte înainte de păcat – aceasta ar submina Evanghelia.

Aceasta înseamnă că dinozaurii trebuie să fi murit după ce păcatul a venit în lume, și nu înainte. Oasele de dinozaur *nu* pot fi vechi de milioane de ani, pentru că Adam a trăit abia acum câteva mii de ani.

Îi menționează Biblia pe dinozauri?

Deci dacă oamenii au văzut dinozauri, am putea gândi că vechile scrieri istorice, ca Biblia, ar trebui să-i menționeze. Traducerea lui Martin Luther a Noului Testament a apărut prima dată în 1522, iar traducerea întregii Biblii făcută de el a apărut în 1534. Versiunea engleză, King James, a fost tradusă prima dată în 1611.¹⁶ Unii oameni gândesc, numai pentru că termenul de „dinozaur” nu poate fi găsit în aceste sau în alte traduceri, că Biblia n-ar menționa dinozaurii.



Dar cuvântul „dinozaur” a fost născocit abia în 1841.¹⁷ Sir Richard Owen, un renumit anatomist britanic și primul superintendent al muzeului britanic (și un anti-darwinist convins),

¹⁴ Morris, *The Genesis Record*, 44–46.

¹⁵ J. Stambaugh, “Creation, suffering and the problem of evil,” *CEN Technical Journal* 10(3):391–404, 1996.

¹⁶ The KJV most often used today is actually the 1769 revision by Benjamin Blayney of Oxford.

¹⁷ D. Dixon et al., *The Macmillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals*, Macmillan Publishing Co., New York, 1998, 92; R. Grigg, “Dinosaurs and dragons: stamping on the legends!” *Creation*, 14(3):11, 1990.

la privirea oaselor *Iguanodon*-ului și a *Megalosaur*-ului a constatat că aceștia reprezentau o grupă de reptile unică în felul ei, care încă nu fusese clasificată. El a inventat noțiunea de „dinozaur”, bazându-se pe termenul grecesc care înseamnă „reptile groaznice”.¹⁸

Prin urmare nu putem să ne așteptăm să găsim cuvântul „dinozaur” în Biblia tradusă de Luther sau în Biblia King James – cuvântul nici măcar n-a existat la alcătuirea traducerilor.

Există un alt cuvânt pentru „dinozaur”? Există legende despre *balauri* în toată lumea. Multe dintre descrierile balaurilor se potrivesc cu însușirile anumitor dinozauri. De fapt, n-ar putea acestea să fie relatări despre întâlniri cu ființe pe care astăzi le numim dinozauri?

Exact așa cum legendele potopului se bazează pe un potop global real (potopul lui Noe), tot așa este posibil ca legendele despre balauri să se bazeze pe întâlniri adevărate cu animale reale, pe care astăzi le numim dinozauri. Multe dintre aceste descrieri despre balauri care trăiesc pe uscat, se potrivesc cu ceea ce știm despre dinozauri.



Biblia spune în *Geneza 1.21*: „Și Dumnezeu a creat viețuitoarele mari din ape și fiecare ființă vie care se mișcă, de care mișună apele, după felul lor.” Cuvântul ebraic de aici pentru „viețuitoarele mari din ape” (balene, în Luther 1984) este același cuvânt care în alte locuri este tradus cu „balaur” (în ebraică este *tannin*). Deci Dumnezeu descrie în primul capitol al primei cărți din Biblie balaurii mari din mări (animale care trăiesc în apă, de felul dinozaurilor), pe care El le-a creat.

Există și alte pasaje în Biblie despre balauri care au trăit în mare: „Balauri în ape” (Psalmul 74.13), „și va ucide balaurul de lângă mare (Isaia 27.1). Cu toate că cuvântul „dinozaur” se referă în principal la animale care au trăit pe uscat; reptilele marine și cele zburătoare sunt adesea grupate cu dinozaurii. Monștri marini ar fi putut să includă și animale de felul dinozaurilor, cum ar fi *Mosasaurus*.¹⁹

¹⁸ D. Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, Salamander Books Limited, London, 1985, 8. The meaning of “terrible lizard” has helped popularize the idea that dinosaurs were all gigantic savage monsters. This is far from the truth. Had Owen known about the *smaller* dinosaurs, he may never have coined the word.

¹⁹ The Hebrew words have a range of meanings, including “sea monster” (*Geneza 1.21; Iov 7.12; Psalmul 148.7; Isaia 27.1; Ezechiel 29.3; 32.2;*) and “serpent” (*Exod 7.9; cf. Exod 4.3* and Hebrew parallelism of *Deuteronom 32.33*). *Tannin/m* are fearsome creatures, inhabiting remote, desolate places *Isaia 34.13; 35.7; Ieremia 49.33; 51.37; Maleahi 1.8*). difficult to kill (*Isaia 27.1; 51.9*) and/or serpentine (*Deuteronom 32.33; cf. Psalmul 91.13*) and/or having feet (*Ezechiel 32.2*). However, *tannin* are referred to as suckling their young (Plângerile lui Ieremia 4.3), which is not a feature of reptiles, but of whales (sea monsters?), for example. The word(s) seems to refer to large, fearsome creatures that dwelled in swampy areas or in the water. The term could include reptiles and mammals. Modern translators often render the words as “jackals,” but this seems inappropriate because jackals are not particularly fearsome or difficult to kill and don’t live in swamps.

Iov 41 descrie un animal mare, numit leviatan, care trăia în mare și chiar scuipa foc. Acest balaur trebuie să fi fost ceva ca enormul *Sarcosuchus imperator* (Super Croc)²⁰ de 12 metri (40 de picioare) sau marele *Liopleurodon* de 25 de metri (82 de picioare).

În Biblie există și menționări de șerpi zburători: „șerpi zburători înfocați” (Isaia 30.6). Acesta ar putea fi un indiciu în legătură cu unul dintre *Pterodactylus*, care în general este considerat dinozaur zburător, ca și *Pteranodon*, *Rhamphorhynchus* sau *Ornithocheirus*.²¹

Nu mult după potop, Dumnezeu i-a arătat unui om pe nume Iov, cât de extraordinar a fost El în calitate de Creator, amintindu-i lui Iov de cel mai marele animal de uscat, pe care El l-a creat.

„Uită-te la behemot, căruia i-am dat viață ca și ție! El mănâncă iarbă ca boul. Uită-te ce tărie are în coapse și ce putere are în mușchii pântecului său! Își îndoaie coada tare ca un cedru; și tendoanele coapselor lui sunt întretesute. Oasele lui sunt ca niște țevi de bronz, membrele lui ca niște bare de fier. El este cel dintâi dintre lucrările lui Dumnezeu. Cel ce l-a făcut i-a dăruit sabia Lui.” (Iov 40.15-19).

Formularea „este cel dintâi dintre lucrările lui Dumnezeu” sugerează că acesta a fost cel mai mare animal de uscat pe care l-a creat Dumnezeu. Deci ce fel de specie de animal a fost „behemot”-ul?

Traducătorii Bibliei, care n-au fost siguri ce animal a fost acesta, au transcris adesea cuvântul ebraic, deci cuvântul „Behemoth” (sau „behemot”) (de exemplu traduceri: Schlachter 2000, Elberfelder, Luther 1984; traduceri englezești: KJV, NKJV, NASB, NIV). Dar în multe comentarii biblice și note de subsol ale Bibliilor se spune că „behemot”-ul este probabil hipopotamul sau elefantul (“possibly the hippopotamus or elephant.”).²² Unele traduceri ale Bibliei traduc „behemoth” chiar în acest fel.²³ Exceptând faptul că elefantul sau hipopotamul *nu au fost* cele mai mari animale de uscat pe care le-a creat Dumnezeu (mulți dintre dinozauri îi împing pe aceștia departe în fundal), această descriere nu are sens, deoarece coada behemot-ului este comparată cu un cedru mare (versetul 17). Deci coada minusculă a unui elefant (cu atât mai puțin coada unui hipopotam, care arată ca o zdreanță de piele) nu seamănă absolut deloc cu un cedru. De aceea este limpede că nici elefantul, nici hipopotamul nu puteau fi „behemot”-ul.

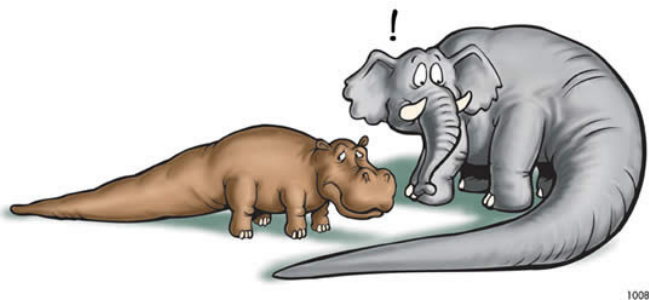
Nici o ființă *vie* nu se apropie de această descriere. Însă behemot-ul seamănă mult cu *Brachiosaurus*, unul dintre cei mai mari dinozauri.

²⁰ S. Czerkas and S. Czerkas, *Dinosaurs: A Global View*, Barnes and Noble Books, Spain, 1996, 179; P. Booker, [A new candidate for Leviathan?](#) *TJ* 19(2):14–16, 2005.

²¹ D. Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, Gramercy, New York, 1988, 170–172; P. Wellnhofer, *Pterosaurs: The Illustrated Encyclopedia of Prehistoric Flying Reptiles*, Barnes and Noble, New York, 1991, 83–85, 135–136.

²² E.g., NIV Study Bible, Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 1985.

²³ New Living Translation: Holy Bible, Tyndale House Publishers, Wheaton, Illinois, 1996. *Iov 40.15*: “Take a look at the mighty hippopotamus.”



Există alte însemnări vechi despre dinozauri?

În filmul *The Great Dinosaur Mystery*²⁴ sunt prezentate câteva relatări despre balauri:

- O povestire sumeriană de prin anul 2000 înainte de Hristos, sau mai devreme, relatează despre un erou pe nume Ghilgameș, care, când a plecat să doboare cedri într-o pădure îndepărtată, s-a întâlnit cu un balaur uriaș rău, pe care l-a omorât și al cărui cap l-a tăiat ca trofeu.
- Când Alexandru cel Mare (cca. 330 î. H.) și soldații lui au mărșăluit în India, au descoperit că indienii idolatrizau reptile foarte mari, care pufăiau, pe care le țineau în peșteri.
- China este renumită pentru istorisirile ei cu dragoni și balaurii sunt în mod marcant pe ceramica lor, pe broderie și sculptură.
- Anglia și alte câteva culturi păstrează istoria despre Sf. Gheorghe, care a omorât un balaur care trăia într-o peșteră.
- Există o poveste despre un irlandez din secolul al X-lea, care a scris despre întâlnirea lui cu ceva care pare să fi fost un *Stegosaurus*.
- În secolul al XVI-lea, o carte europeană de știință, *Historia Animalium* prezenta câteva animale vii, pe care le-am numi dinozauri. Un renumit cercetător al științelor naturale din acea perioadă, Ulysses Aldrovandus, relatează despre întâlnirea dintre un țăran pe nume Baptista și un balaur, a cărui descriere se potrivește cu a unui dinozaur mic, pe nume *Tanystropheus*. Întâlnirea a fost în 13 mai 1572, în Italia, în apropiere de Bologna și țăranul a omorât balaurul.

Au fost găsite și *petroglife* de creaturi asemănătoare dinozaurilor.²⁵

Rezumând, se poate spune că în toate epocile oamenii au fost foarte obișnuiți cu balaurii. Descrierea acestor animale se potrivește cu ceea ce știm despre dinozauri. Biblia amintește asemenea creaturi, chiar și unele care au trăit în mare și au zburat prin aer. Există o mulțime foarte mare de alte dovezi istorice, că asemenea ființe au trăit alături de oameni.

Ce spun oasele?

Există și dovezi materiale că oasele de dinozauri nu sunt vechi de milioane de ani. Oamenii de știință ai Montana State University au găsit oase de T-Rex care n-au fost pietrificate complet. O parte dintre oase erau ca oasele proaspete și conțineau ceva ce păreau să fie globule de sânge și hemoglobină. Dacă aceste oase ar fi într-adevăr vechi de mai multe

²⁴ P. Taylor, *The Great Dinosaur Mystery*, Films for Christ, Mesa, Arizona, 1991. See also P. Taylor, *The Great Dinosaur Mystery and the Bible*, Accent Publications, Denver, Colorado, 1989.

²⁵ D. Swift, „Messages on Stones” *Creation* **19**(2):20–23, 1997.

milioane de ani, atunci particulele de sânge și hemoglobina s-ar fi degradat complet.²⁶ În afară de aceasta, n-ar trebui să existe oase „proaspete”, în cazul că într-adevăr sunt vechi de milioane de ani.²⁷ Un raport al acestor oameni de știință a prezentat următoarele: „A thin slice of *T. rex* bone glowed amber beneath the lens of my microscope. ... The lab filled with murmurs of amazement, for I had focused on something inside the vessels that none of us had ever noticed before: tiny round objects, translucent red with a dark center. ... Red blood cells? The shape and location suggested them, but blood cells are mostly water and couldn't possibly have stayed preserved in the 65-million-year-old *tyrannosaur*. ... The bone sample that had us so excited came from a beautiful, nearly complete specimen of *Tyrannosaurus rex* unearthed in 1990. ... When the team brought the dinosaur into the lab, we noticed that some parts deep inside the long bone of the leg had not completely fossilized. ... So far, we think that all of this evidence supports the notion that our slices of *T. rex* could contain preserved heme and hemoglobin fragments. But more work needs to be done before we are confident enough to come right out and say, “Yes, this *T. rex* has blood compounds left in its tissues.”²⁸ [Tradus liber: „O bucată subțire de os de T-Rex strălucea în culori de chihlimbar sub microscopul meu. ... Laboratorul s-a umplut cu murmur de uimire, căci focalizasem în interiorul recipientelor pe ceva ce nici unul dintre noi nu văzuse vreodată până atunci: obiecte rotunde foarte mici de un roșu-străveziu, cu un punct negru în mijloc ... globule roșii de sânge? Forma și poziția fac ca aceasta să fie evident, dar globulele roșii sunt, propriu-zis, apă și este imposibil ca ele să fi putut fi conservate în Tyranozaurul vechi de 65 de milioane de ani. ... Proba de oase care ne-a entuziasmat așa de mult provenea de la un exemplar de *Tyrannosaurus Rex* minunat de frumos, aproape complet, dezgropat în anul 1990. ... Când echipa a adus dinozaurul în laborator, am observat că unele părți, adânc în interiorul osului lung al piciorului, nu erau complet pietrificate. ... Până acum gândeam că toate aceste dovezi susțin părerea, că bucățile noastre din T-Rex ar putea conține fragmente conservate de hematii și hemoglobină. Dar întâi trebuie cercetat mai mult, înainte să fim suficient de încrezători ca să venim să spunem: „Da, acest T-rex are material sanguin în țesuturi.”]

Oase de dinozaur, de tip cioc de rață, nepietrificate au fost găsite în North Slope în Alaska.²⁹ Și oamenii de știință creaționiști au strâns în Alaska asemenea oase de dinozaur (nepietrificate), înghețate.³⁰ Evoluționiștii n-ar spune că aceste oase au rămas înghețate timp de multe milioane de ani, de când au dispărut acești dinozauri, cum se spune (potrivit teoriei evoluționiste). Totuși, oasele n-ar fi putut supraviețui nepietrificate timp de milioane de ani. Aceasta este o enigmă pentru aceia care cred într-o „epocă a dinozaurilor” de acum milioane de ani, dar nu pentru cineva care își întemeiază gândirea pe Biblie.

Ce mâncau dinozaurii și cum se comportau?

Filme ca „Jurassic Park” și „The Lost World” prezintă majoritatea dinozaurilor ca pe carnivori violenți. Însă simpla prezență a unor dinți ascuțiți nu spune nimic despre felul cum

²⁶ C. Wieland, „Sensational dinosaur blood report,” *Creation* **19**(4):42–43, 1997.

²⁷ D. Batten, „Buddy Davis—the creation music man (who makes dinosaurs),” *Creation* **19**(3):49–51, 1997; M. Helder, Fresh Dinosaur Bones Found, *Creation* **14**(3):16–17, 1992.

²⁸ M. Schweitzer and T. Staedter, “The real Jurassic Park,” *Earth*, pp. 55–57, June 1997. See report in *Creation* **19**(4):42–43, which describes the careful testing that showed that hemoglobin was present.

²⁹ K. Davies, “Duckbill dinosaurs (Hadrosauridae, Ornithischia) from the North Slope of Alaska,” *Journal of Paleontology* **61**(1):198–200, 1987.

³⁰ Batten, „Buddy Davis—the creation music man,” 1997.

s-a comportat animalul sau cu ce s-a hrănit – spune numai ce fel de dinți a avut (pentru sfâșierea mâncării și a altor lucruri asemănătoare). Prin studierea fecalelor pietrificate ale dinozaurilor (coprolit), oamenii de știință au fost totuși în măsură să stabilească hrana unor dinozauri.³¹

Inițial, înainte de păcat, *toate* animalele au fost vegetariene, inclusiv dinozaurii. *Geneza 1.30* spune: „Și tuturor animalelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor viețuitoarelor care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde. Și așa a fost.”

Aceasta înseamnă că inclusiv T-Rex a mâncat plante înainte ca păcatul să vină în lume. Unii oameni obiectează aceasta, referindu-se la dinții mari pe care îi avea T-Rex, și susțin că acești dinți trebuie să fi slujit pentru atacarea animalelor. Numai pentru că un animal are dinți mari, ascuțiți, aceasta nici pe departe nu înseamnă că se hrănește cu carne. Înseamnă numai că are dinți mari, ascuțiți!³²

Multe animale au în ziua de astăzi dinți ascuțiți, dar sunt sistematic vegetariene. Uriașul panda are dinți ascuțiți ca ai unui carnivor, dar el mănâncă bambus. Poate că dinții lui panda au fost modelați minunat pentru a mânca bambus. Pentru a explica de ce un panda uriaș are în zilele noastre dinți ca un carnivor și totuși mănâncă bambus, evoluționiștii trebuie să spună că uriașul panda s-a dezvoltat ca un carnivor, dar apoi a trecut la bambus.³³

Diferite specii de lilieci mănâncă: fructe, nectar, insecte, animale mici și sânge, dar dinții lor nu indică fără echivoc ce mănâncă.³⁴ Urșii au dinți cu caracteristici de animale de pradă, dar unii urși sunt vegetarieni și mulți, dacă nu majoritatea, sunt mai cu seamă vegetarieni.

Înainte de păcat, Dumnezeu a descris lumea ca „foarte bună” (*Geneza 1.31*). Unii nu pot accepta acest concept de armonie din cauza lanțului alimentar pe care îl observă în lumea de azi. Însă nu putem să privim, pur și simplu, lumea care acum stă sub blestemul păcatului și moartea și lupta care rezultă din acest fapt, și apoi să folosim aceasta pentru a respinge relatarea istorică din prima carte a lui Moise (*Geneza*). Totul s-a schimbat ca urmare a păcatului. De aceea scrie Pavel că toată creația „suspină împreună” (*Romani 8.22*). Trebuie să privim prin „ochii” Bibliei ca să înțelegem lumea.³⁵

Unii argumentează că oamenii sau animalele ar fi fost răniți chiar și într-o lume ideală. Ei susțin că și înainte de păcat Adam sau vreun animal ar fi putut călca animale mici sau ar fi putut să se zgârie în vreo ramură. Acum, firește că aceste feluri de situații sunt adevărate în lumea decăzută de astăzi – lumea de acum nu este perfectă; ea suferă din cauza efectelor blestemului (*Romani 8.22*). Nu putem, pur și simplu, să privim Biblia prin ochii lumii și apoi să susținem că lumea înainte de păcat a fost exact ca lumea pe care o vedem azi. Noi nu știm cum ar fi fost, de fapt, într-o lume perfectă, permanent restabilă și menținută cu totul prin puterea lui Dumnezeu (*Coloseni 1.16; Evrei 1.3*) – noi n-am avut niciodată parte de perfecțiune (așa ceva au trăit numai Adam și Eva înainte de păcat).

Totuși, primim mici impresii fugitive din Sfânta Scriptură; în *Deuteronom 8.4; 29.4* și *Neemia 9.21* ni se spune că atunci când israeliții au umblat timp de 40 de ani prin pustie,

³¹ S. Lucas, *Dinosaurs: The Textbook*, Wm. C. Brown Publishers, Dubuque, IA, 1994, 194–196.

³² D. Marrs and V. Kylberg, *Dino Cardz*, 1991. *Estemmenosuchus* was a large mammal-like reptile. “Despite having menacing-looking fangs it apparently was a plant-eater.” The authors possibly concluded this from its rear teeth.

³³ K. Brandes, *Vanishing Species*, Time-Life Books, New York, 1974, 98.

³⁴ P. Weston, „Bats: Sophistication in Miniature,” *Creation* **21**(1):28–31, 1999.

³⁵ Morris, *The Genesis Record*, 78.

hainele și încălțările nu li s-au zdrențuit și picioarele nu li s-au umflat. Dacă Dumnezeu menține lucrurile în mod desăvârșit, atunci *zdrențuit* sau *învechit* nu este într-un anumit fel nici măcar o alternativă.

Să ne gândim la Șadrac, Meșac și Abed-Nego (*Daniel 3.26-27*). Ei au ieșit din foc nici măcar un miros de fum pe ei. Încă o dată: dacă DOMNUL menține în mod desăvârșit, nu este posibil să fii rănit. Într-o lume desăvârșită, înainte de păcat și de blestem, Dumnezeu a ținut totul în picioare, dar în această lume care stă sub păcat, lucrurile fug la vale. Mulți comentatori cred că descrierea din *Isaia 11,6-9* despre lup și despre miel și despre leul care mănâncă paie ca boul este o imagine a pământului nou în restabilirea viitoare (*Faptele Apostolilor 3.21*), când nu va mai exista blestem sau moarte. (*Apocalipsa 21.1; 22.3*). Animalele descrise trăiesc pașnic împreună ca vegetariene (aceasta este descrierea și pentru lumea animalelor dinainte de păcat – *Geneza 1.30*). Lumea de astăzi a fost schimbată dramatic prin păcat și prin blestem. Lanțul hranei de acum și atitudinea animalelor (care s-a schimbat și după potop – *Geneza 9.2-3*) nu pot fi folosite ca bază pentru a interpreta Biblia – Biblia explică de ce este lumea așa cum este.

La început Dumnezeu a dat lui Adam și Evei stăpânire peste animale: „Fiți roditori, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ!” (*Geneza 1.28*). Dacă privim lumea de azi, ne amintim de *Evrei 2.8*: „Toate le-ai supus sub picioarele lui. Dar, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși acum încă nu vedem că toate îi sunt supuse;” Relația omului cu toate lucrurile s-a schimbat din cauza păcatului – ele nu îi sunt „supuse” ca inițial.

Majoritatea oamenilor, inclusiv majoritatea creștinilor, sunt înclinați să privească lumea așa cum este ea astăzi, cu tot cu moartea și suferința ei, merg cu aceste observații la Biblie și o interpretează în această lumină. Dar noi suntem ființe omenesti păcătoase, care facem greșeli, care contemplă o lume care stă sub blestemul păcatului (*Romani 8.22*); deci trebuie să începem cu revelația divină, cu Biblia, ca să începem să înțelegem.

Deci cum au luat naștere dinți de sfâșiat și ghearele? Dr. Henry Morris, o figură de fondator în mișcarea creaționistă modernă, prezintă:

Whether such structures as fangs and claws were part of their original equipment, or were recessive features which only became dominant due to selection processes later, or were mutational features following the Curse, or exactly what, must await further research.³⁶ (Tradus liber: „Dacă asemenea construcții, ca dinții de sfâșiat sau ghearele erau parte din dotarea lor normală sau sunt trăsături recesive, care au devenit dominante abia mai târziu, ca urmare a proceselor selective, sau sunt trăsături variabile, care au urmat blestemului, sau ce sunt mai exact, pentru a ști aceasta trebuie să se aștepte alte cercetări.”

După ce păcatul a venit în lume, totul s-a schimbat. Poate că în acest stadiu, unele animale au început să se mănânce reciproc. În vremea lui Noe, Dumnezeu descria ceea s-a petrecut, în felul acesta: „Dumnezeu s-a uitat spre pământ și iată că pământul era stricat; căci orice făptură își stricase calea pe pământ” (*Geneza 6.12*).

Dumnezeu a schimbat după potop și atitudinea animalelor. Citim: „S-apuce groaza și frica de voi pe orice animal de pe pământ, pe orice pasăre a cerului, pe tot ce se mișcă pe pământ și pe toți peștii mării: vi le-am dat în mâinile voastre” (*Geneza 9.2*). Prin aceasta omului îi va fi mult mai greu să-și îndeplinească mandatul de stăpânitor care i-a fost dat în *Geneza 1.28*.

³⁶ See chapter 21 for more on the possible origin of defense-attack structures.

De ce găsim fosile de dinozaur?

Formarea fosilelor necesită o îngropare rapidă. Când moare un animal, el este în mod normal mâncat sau se descompune, până nu mai rămâne nimic din el. Pentru a se forma un fosil sunt necesare condiții deosebite pentru a menține animalul și a-l înlocui cu minerale etc.

Pentru a se forma un fosil sunt necesare condiții deosebite pentru a menține animalul și a-l înlocui cu minerale etc.

Evoluționiștii au afirmat odată că fosilele s-au format încet, când au murit animalele și au fost acoperite treptat cu sediment. Dar au recunoscut recent că formarea fosilelor trebuie să vină odată cu evenimente catastrofale.³⁷ Pentru a se fi format miliarde de fosile în toată lumea, în unele locuri straturi groase de kilometri, trebuie ca organismele să fi fost îngropate cu totul și repede. Mulți evoluționiști spun acum că fosilele s-au format repede, dintr-o lovitură, presate de milioane de ani.

Potrivit Bibliei, pământul s-a umplut de răutate cu trecerea timpului, de aceea Dumnezeu a hotărât că va trimite un potop mondial „ca să distrugă orice făptură de sub cer, care are suflare de viață;” (*Geneza 6.17*).

Dumnezeu i-a poruncit lui Noe să construiască o corabie mare, în care își va lua familia și reprezentanți ai tuturor speciilor de animale care trăiesc pe uscat și respiră în aer (pe care Dumnezeu Însuși le va alege și le va trimite la Noe, *Geneza 6.20*). Trebuie să fi fost incluși și doi din fiecare specie de dinozauri.

Cum au încăput dinozaurii pe corabie?

Când vine vorba despre dinozauri, mulți oameni se gândesc la animale uriașe, care n-ar fi încăput niciodată pe corabie.

Totuși, mărimea medie a unui dinozaur, bazându-ne pe scheletele care au fost găsite împrăștiate pe pământ, corespunde aproximativ dimensiunii unei oi mari sau a unui bizon.³⁸ În realitate, mulți dinozauri au fost relativ mici. *Struthiomimus*, de exemplu, a fost mare cât un struț și *Compsognathus* n-a fost mai mare decât un cocoș. Numai câțiva dinozauri au crescut până la dimensiuni extreme (de exemplu: *Brachiosaurus* și *Apatosaurus*), dar chiar și ei n-au fost așa de mari ca cel mai mare animal din lumea de azi, balena albastră. (Reptilele au potențialul de a crește atât timp cât trăiesc. Deci, probabil că dinozaurii mari erau foarte bătrâni.) Este realist să se presupună că Dumnezeu a trimis în corabie creaturi în creștere, nu adulte.

Dinozaurii făceau ouă; cea mai mare fosilă ouă de dinozaur găsită este aproximativ așa de mare ca o minge de fotbal.³⁹ Chiar cei mai mari dinozauri după ieșirea din ouă au fost foarte mici. Trebuie să ne gândim că animalele care veneau de pe corabie trebuiau să repopuleze pământul. Așa că ar fi fost necesar să se aleagă animale în creștere ca să urce în corabie, care

³⁷ For example, D. Ager, *The New Catastrophism*, Cambridge University Press, Cambridge, UK, 1993.

³⁸ M. Crichton, *The Lost World*, Ballantine Books, New York, 1995, 122. “Dinosaurs were mostly small. ... People always think they were huge, but the average dinosaur was the size of a sheep or a small pony.” According to Horner and Lessem, *The Complete T. Rex*, 1993, 124: “Most dinosaurs were smaller than bulls.” Compare these statements with T. L. Clary and W. L. Tompkins in „Determining Average Dinosaur Size Using the Most Recent Comprehensive Body Mass Data Set” who find that “the median mass of a dinosaur is determined to be 630 kg (1389 lb), or the size of an American bison.”

³⁹ D. Lambert, *A Field Guide to Dinosaurs*, Avon Books, New York, 1983, 127.

să ajungă în curând în floarea perioadei de reproducere. Noi cercetări sugerează că în timpul creșterii, dinozaurii treceau prin salturi de creștere.⁴⁰ De aceea este realist să se presupună că Dumnezeu a trimis în corabie creaturi în creștere, nu mature.

Unii ar putea argumenta că cele 600 sau mai multe de specii numite de dinozauri n-ar fi putut să încapă pe corabie. Dar *Geneza 6.20* arată că la bordul corăbiei au urcat specii reprezentative de animale de uscat. Întrebarea este atunci, ce este o „specie” (în ebraică *min*)? Creaționiștii biblici au arătat că pot exista mai multe specii care să provină dintr-un soi (pui). De exemplu există multe rase de pisici în lume, dar toate speciile de pisici vin inițial probabil numai din câteva soiuri de pisici.⁴¹ Varietatea de astăzi a pisicilor s-a dezvoltat prin selecția naturală și artificială, bazată pe varietatea inițială de informație (pe gene) a pisicilor inițiale. Aceasta a generat combinații și amestecări diferite de informație și astfel au rezultat rase diferite de pisici.

Mutațiile (defectele la reproducerea genelor în timpul reproducerii) pot și ele să contribuie la variație, dar modificările cauzate prin mutații sunt „de regres”, ele cauzează pierderi ale informației originare.

Chiar și formarea de specii putea să apară în timpul acestor evenimente. Această formare de specii *nu este* „evoluție”, căci ea se bazează pe informația creată deja *existentă* și este deci un proces descendent limitat, care nu aduce cu sine ascensiuni referitoare la complexitate. Astfel au fost necesare numai câteva perechi de pisici pe corabia lui Noe.

Numele dinozaurilor au o tendință spre proliferare, la care numai câteva bucați de oase dau imediat naștere la un nume nou, chiar dacă scheletul este asemănător cu un altul, care are altă mărime sau a fost găsit într-o altă țară. Probabil că au existat mai puțin de 50 de grupe sau de specii diferite de dinozauri, care trebuie să fi fost pe corabie.⁴²

Trebuie să ne gândim și că arca lui Noe a fost extrem de mare și complet în stare să ducă numărul necesar de animale, inclusiv pe dinozauri.

Animalele de uscat care nu au fost pe corabie, inclusiv dinozaurii, s-au înecat. Multe s-au conservat în straturile care s-au format la potop – de aici milioanele de fosile. Probabil că în această vreme au fost îngropate multe fosile de dinozauri, cam acum 4500 de ani. Și după potop trebuie să fi existat catastrofe considerabile, inclusiv asemenea evenimente ca perioada glaciară, de asemenea cu consecința formării de fosile după potop.

Formele încovoiate ale acestor animale, care au fost găsite conservate în roci, numărul lor masiv în cimitire fosile, răspândirea lor largă și uneori schelete întregi oferă toate dovezile convingătoare că ele au fost îngropate deodată, cu care ele confirmă o inundație uriașă.⁴³

De ce în zilele de astăzi nu vedem nici un dinozaur?

La sfârșitul potopului, Noe, familia lui și animalele au ieșit din corabie (*Geneza 8.15-17*). Astfel au început dinozaurii o viață nouă într-o lume nouă. Dinozaurii au ieșit împreună cu celelalte animale, ca să clocească și să repopuleze pământul. Ei vor fi părăsit locul de

⁴⁰ G.M. Erickson, K.C. Rogers, and S.A. Yerby, “Dinosaurian growth patterns and rapid avian growth rates,” *Nature* **412**(6845):405–408, 429–433, July 26, 2001.

⁴¹ W. Mehlert, “On the origin of cats and carnivores,” *CEN Technical Journal*, **9**(1):106–120, 1995.

⁴² Norell et al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, figure 56, pp. 86–87. See Czerkas and Czerkas, *Dinosaurs: A Global View*, 151.

⁴³ For example, reptiles drowned in a flash flood 200 million years ago, according to the interpretation put upon the reptile fossils discovered in Lubbock Quarry, Texas (*The Weekend Australian*, p. 32, November 26–27, 1983).

amplasare al corăbiei și se vor fi împrăștiat pe suprafața pământului. Urmașii acestor dinozauri au dat naștere la legendele despre balauri.

Dar lumea în care au intrat ca s-o repopuleze se deosebea de cea pe care o cunoșteau înainte de potopul lui Noe. Potopul o pustiise. Acum era o lume în care era evident mai greu să supraviețuiești.

După potop, Dumnezeu i-a spus lui Noe, că de acum înainte animalele se vor teme de oameni și că de acum înainte carnea de animal îi va sluji omului drept hrană (*Geneza 9.1-7*). Și pentru om lumea devenise un loc mai dur. Pentru a supraviețui, hrana vegetală ușor procurată odinioară trebuia acum completată cu hrană de proveniență animală. Atât animalele, cât și oamenii trebuiau să vadă cum capacitățile lor de supraviețuire sunt încercate până la extrem. Cu ajutorul fosilelor găsite, cu ajutorul istoriografiei omenești și cu ajutorul experienței secolelor recente putem deduce că multe forme de viață de pe această planetă nu au supraviețuit acestui test.

Trebuie să ne gândim că multe plante și multe animale care respiră în aer și locuiesc pe uscat au pierit *de la* potop încoace – fie prin acțiunile omului, fie prin concurența cu alte specii, fie din cauza condițiilor aspre de mediu de după potop. Multe grupe sunt încă amenințate de dispariție. Se pare că dinozaurii trebuie socotiți printre grupele dispărute.

Atunci, de ce sunt oamenii așa de fascinați de dinozauri, iar pentru dispariția ferigii *Cladophobius*, de exemplu, au numai un interes neînsemnat? Este puterea de atracție a dinozaurilor ca monștri, care îi emoționează și îi fascinează pe oameni.

Evoluționiștii s-au folosit de această fascinație, așa că lumea este inundată de propagandă evoluționistă, cu dinozaurii în punctul central. Ca urmare a acestui fapt, filozofia evoluționistă a pătruns în gândirea modernă, chiar și printre creștini.

Dacă am întreba grădina zoologică de ce acolo există programe pentru speciile în primejdie, probabil că am primi un răspuns de felul următor: „Am pierdut o mulțime de animale ale pământului acesta: Permanent pier animale. Priviți toate animalele care au dispărut pentru totdeauna. Trebuie să acționăm pentru a salva animalele.” Dacă apoi am întreba: „De ce dispar animale?”, probabil că am primi un răspuns de genul acesta: „Este evident: le omoară oamenii, lipsa de hrană, omul distruge mediul înconjurător, boli, probleme genetice, catastrofe cum ar fi inundații – există o mulțime de cauze.”

Dacă apoi am întreba: „Atunci ce s-a întâmplat cu dinozaurii?”, răspunsul ar fi probabil: „Nu știm. Oamenii de știință au indicat o duzină de cauze posibile, dar este o enigmă.”

Poate că una dintre cauzele că dinozaurii au dispărut este că noi n-am pornit destul de devreme programul pentru speciile primejduite. Factorii care în zilele de astăzi provoacă dispariția, care au apărut din cauza păcatului omului – blestemul, consecințele potopului (o judecată) etc. – sunt aceiași factori care au pricinuit deja ca dinozaurii să se stingă.

Factorii care în ziua de azi provoacă dispariția ... sunt aceiași factori care au pricinuit deja ca dinozaurii să se stingă.

Au dispărut dinozaurii într-adevăr?

Nu se poate dovedi că un organism s-a stins, fără să avem cunoștință despre fiecare parte a suprafeței pământului în același timp. Experții au fost deja puși în încercătură când animale pe care ei le-au declarat ca dispărute, au fost descoperite vii și sănătoase. De exemplu, cercetătorii au găsit în anii 1990 elefanți în Nepal, care au multe caracteristici ale mamuților.⁴⁴

Oameni de știință din Australia au găsit niște copaci vii, despre care au crezut că s-ar fi stins odată cu dinozaurii. Un om de știință a spus: „It was like finding a ‘live dinosaur.’” („Era

⁴⁴ C. Wieland, ““Lost World” animals found!” *Creation* 19(1):10–13, 1996.

ca și când am fi găsit ,un dinozaur viu”).⁴⁵ Când oamenii de știință găsesc animale sau plante despre care au crezut că ar fi pierit deja de mult timp, ei le numesc „living fossils” („fosile vii”). Există sute de fosile vii, o mare derută pentru aceia care cred că pământul ar fi vechi de milioane de ani.

Cercetători și băștinași din Africa au relatat despre observarea unor creaturi de felul dinozaurilor chiar și în secolul al XX-lea.⁴⁶ Aceștia au fost de obicei limitați în locuri izolate, ca lacuri, în jungla din Kongo. Descrierile se potrivesc sigur cu cele ale dinozaurilor.⁴⁷

Desene rupestre ale băștinașilor americani par să reprezinte un dinozaur.⁴⁸ Oamenii de știință acceptă ilustrațiile de mamuți în peșteri; așa că de ce nu și ilustrațiile de dinozauri? Îndoctrinarea evoluționistă, că oamenii nu au trăit în același timp cu dinozaurii, îi reține pe cei mai mulți oameni de știință chiar și numai să delibereze că ilustrațiile reprezintă dinozauri.

Pentru un creaționist sigur n-ar fi nici o încurcătură dacă cineva ar descoperi un dinozaur viu într-o junglă. Dar pe evoluționiști aceasta i-ar pune în încurcătură.

Și nu, nu putem clona un dinozaur ca în filmul *Jurassic Park*, nici măcar dacă am avea ADN de dinozaur. Am avea nevoie și de un dinozaur feminin viu. Oamenii de știință au descoperit că ei, pentru a clona un animal, este nevoie de ovulul unei femele vii a acelui animal, pentru că „mecanismul” din citoplasma ovulului ei este necesar pentru noua creatură, pentru a se dezvolta.⁴⁹

Dinozaur-pasăre?

Mulți evoluționiști nu cred cu adevărat că dinozauri s-au stins propriu-zis. În anul 1997 citim următoarele pe un panou de la intrarea expoziției de păsări de la grădina zoologică din Cincinnati, Ohio:

Dinosaurs went extinct millions of years ago—or did they? No, birds are essentially modern short-tailed feathered dinosaurs.

[Tradus liber: Dinozaurii s-au stins acum milioane de ani – într-adevăr? Nu, păsările sunt, în fond, dinozauri moderni, cu pene și coadă scurtă.]

La mijlocul anilor 1960, dr. John Ostrom de la universitatea Yale, a început să facă populară ideea că dinozaurii s-au dezvoltat devenind păsări.⁵⁰ Dar nu toți evoluționiștii au fost de acord. “It’s just a fantasy of theirs,” (Este numai o fantezie a aceluia), spune Alan Feduccia, un ornitolog de la universitatea din North Carolina at Chapel Hill, și un critic de seamă al teoriei transformării dinozaurilor în păsări. “They so much want to see living dinosaurs that now they think they can study them vicariously at the backyard bird feeder.”

⁴⁵ Anon., “Sensational Australian tree ... like “finding a live dinosaur,”” *Creation* 17(2):13, 1995. See Anon., *Melbourne Sun*, February 6, 1980. More than 40 people claimed to have seen *plesiosaurs* off the Victorian coast (Australia) over recent years.

⁴⁶ Anon., “Dinosaur hunt,” *Science Digest* 89(5):21, 1981. See H. Regusters, Mokele-mbembe: an investigation into rumors concerning a strange animal in the Republic of Congo, 1981, *Munger Africana Library Notes*, 64: 2–32, 1982; M. Agmagna, “Results of the first Congolese mokele-mbembe expedition,” *Cryptozoology* 2:103, 1983, as cited in *Science Frontiers* 33, 1983.

⁴⁷ D. Catchpoole, “Mokele-mbembe: a living dinosaur?” *Creation* 21(4):24–25, 1999.

⁴⁸ D. Swift, “Messages on Stone,” *Creation*, 19(2):20–23, 1997.

⁴⁹ C. Wieland, “Hello Dolly!” *Creation* 19(3):23, 1997.

⁵⁰ Norell, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, 13.

[„Ei doresc așa de mult să vadă dinozauri vii, încât acum cred că îi pot studia indirect într-o colivie dintr-o curte interioară.”]⁵¹

Au existat multe încercări de a îndoctrina publicul că păsările moderne sunt într-adevăr dinozauri. Ziarul *Time* avut în 26 aprilie 1993 o pagină de titlu cu un „birdosaur”, („dinozaur-pasăre”), acum numit *Mononykus*, cu pene (o formă acceptată de tranziție între dinozauri și păsări), bazată pe o fosilă găsită, care *nu avea* pene.⁵² În aceeași lună, *Science News* a avut un articol care sugera că acest animal ar fi fost o creatură care se ascunde în pământ, mai mult o cârtiță.⁵³

Ziarele relatau în anul 1996 despre găsirea în China a unei fosile de reptilă, care, se spune, că ar fi avut pene.⁵⁴ Multe relatări din media afirmau că, în caz că s-ar confirma, aceasta ar fi o dovadă incontestabilă că păsările moderne s-au dezvoltat din dinozauri („irrefutable evidence that today’s birds evolved from dinosaurs.”). Un om de știință a declarat: „You can’t come to any conclusion other than that they’re feathers.” („Nu se poate ajunge la nici o altă concluzie, decât să sunt pene.”)⁵⁵ Totuși, academia din Natural Sciences in Philadelphia a trimis în anul 1997 patru oameni de știință de frunte pentru a testa acest lucru găsit. Ei au concluzionat că *nu* erau pene. Raportul din media referitor la aceasta a fost cel al unui om de știință: „He said he saw ‘hair-like’ structures—not hairs—that could have supported a frill, or crest, like those on iguanas.” [„El a spus că a văzut structuri „asemănătoare cu părul” – nu păr – ceva care ar putea acoperi un guler sau un creștet, așa ca la iguane.”]⁵⁶

Abia apăruse acest raport, că un alt raport media susținea că 20 de fragmente de oase ale unei reptile găsite în America de Sud arătau că dinozaurii sunt înrudiți cu păsările.⁵⁷

Păsările au sânge cald și reptilele au sânge rece, dar evoluționiștii, care cred că dinozaurii s-au transformat în păsări, tare ar mai vrea să-i vadă pe dinozauri ca fiind animale cu sânge cald, ca să le susțină teoria. În schimb, dr. Larry Martin, de la universitatea din Kansas, se opune acestei idei:

Recent research has shown the microscopic structure of dinosaur bones was “characteristic of cold-blooded animals,” Martin said. “So we’re back to cold-blooded dinosaurs.”⁵⁸

(Tradus liber. O cercetare recentă a arătat că structura microscopică a oaselor de dinozauri a fost „tipică pentru animalele cu sânge rece”, a spus Martin, „aceasta ne aduce iarăși înapoi la dinozaurii cu sânge rece.”)

Cu regret, media laică a devenit așa de evidentă în punctul ei de vedere anti-creștin și în propaganda ei pro-evoluționistă, încât este suficient de îndrăzneță ca să facă asemenea declarații ridicole ca „Parrots and hummingbirds are also dinosaurs.” (Papagalii și păsările colibri sunt de asemenea dinozauri.”)⁵⁹

⁵¹ V. Morell, “Origin of birds: the dinosaur debate,” *Audubon*, March– April 1997, p. 38.

⁵² Anon., “New ‘birdosaur’ not missing link!” *Creation* **15**(3):3, 1993.

⁵³ Anon., “‘Birdosaur’ more like a mole,” *Creation* **15**(4):7, 1993.

⁵⁴ M. Browne, “Downy dinosaur reported,” *Cincinnati Enquirer*, p. A13, October 19, 1996.

⁵⁵ Anon., “Remains of feathered dinosaur bolster theory on origin of birds,” Associated Press, New York, October 18, 1996.

⁵⁶ B. Stieg, “Bones of contention,” *Philadelphia Inquirer*, March 31, 1997.

⁵⁷ P. Recer, “Birds linked to dinosaurs,” *Cincinnati Enquirer*, p. A9, May 21, 1997.

⁵⁸ Stieg, “Did birds evolve from dinosaurs?” *The Philadelphia Inquirer*, March 1997.

⁵⁹ P. Recer, “Birds linked to dinosaurs,” 1997.

Alte câteva rapoarte noi au ațâțat printre evoluționiști dezbateră pasăre/dinozaur. Unul privește cercetarea în legătură cu originea embrionară a „degetului” păsărilor și al dinozaurilor și arată că păsările *nu se puteau* dezvolta din dinozauri.⁶⁰ Un studiu al așa-zisului dinozaur cu pene din China dezvăluie că dinozaurul avea membrană și plămân marcant de reptilă, altfel conturat decât plămânul de pasăre.⁶¹ Un alt raport spune că marginile destrămate pe care unii le-au considerat „pene” pe fosila chinezească, arată asemănarea cu fibrele de colagen care s-au găsit imediat sub piele la șerpii de mare.⁶² Nu există *nici o dovadă* credibilă că dinozaurii s-au transformat în păsări.⁶³ Dinozaurii au fost dintotdeauna dinozauri și păsările au fost dintotdeauna păsări.

Nu există nici o dovadă credibilă că dinozaurii s-au transformat în păsări.

Și dacă totuși *s-ar găsi* un fosil de dinozaur cu pene? Ar dovedi aceasta că păsările se trag din dinozauri? Nu, o rață are cioc de rață și picioare prevăzute cu membrană interdigitală, la fel ca un ornitorinc, dar nimeni nu crede că aceasta ar dovedi că ornitorincii s-ar trage din rațe. Credința că reptilele sau dinozaurii s-ar fi transformat în păsări necesită solzi de reptilă pe calea spre pene, aceasta înseamnă solzi de tranziție, nu pene complet formate. O fosilă asemănătoare cu un dinozaur cu pene ar fi numai un alt mozaic ciudat, ca ornitorincul, și ar fi o parte a mostrei asemănărilor plasate în creaturi, pentru a arăta mâna singurului Creator adevărat, Dumnezeu, care a creat totul.⁶⁴

De ce este important aceasta?

Dacă nu este crezută istoria din Biblie, de ce ar avea cineva încredere în concepțiile ei morale și în mesajul ei de salvare?

Cu toate că dinozaurii sunt fascinanți, unii cititori ar putea spune: „De ce sunt dinozaurii o chestiune așa de importantă? În fond, în lumea de astăzi există teme mult mai importante cu care ne-am putea îndeletnici, ca, de exemplu: avort, destrămarea familiilor, rasism, promiscuitate, necinste, comportament homosexual, eutanasiu, sinucidere, nelegiuire, pornografie și așa mai departe. Într-adevăr, ar trebui să le propovăduim oamenilor Evanghelia despre Isus Hristos și să nu ne batem capul cu lucruri secundare, ca dinozaurii.”

Într-adevăr, învățăturile evoluționiste despre dinozauri, care au impregnat societatea, au o mare influență, drept urmare este faptul că mulți nu vor să asculte Evanghelia și astfel, drept urmare faptul că problemele obștești din ziua de azi sunt existente din belșug. Dacă nu este crezută istoria din Biblie, de ce ar avea cineva încredere în concepțiile ei morale și în mesajul ei de salvare?

În caz că acceptăm învățăturile evoluționiste despre dinozauri, atunci trebuie să acceptăm că relatarea Bibliei despre istorie este falsă. În caz că Biblia s-ar înșela în acest domeniu,

⁶⁰ A. Burke and A. Feduccia, “Developmental patterns and the identification of homologies in the avian hand,” *Science* **278**:666–668, 1997; A. Feduccia and J. Nowicki, “The hand of birds revealed by early bird embryos,” *Naturwissenschaften* **89**:391–393, 2002.

⁶¹ J. Ruben et al., “Lung structure and ventilation in theropod dinosaurs and early birds,” *Science* **278**:1267–1270, 1997.

⁶² A. Gibbons, “Plucking the feathered dinosaur,” *Science* **278**:1229, 1997.

⁶³ J. Sarfati, “Ostrich eggs break dino-to-bird theory,” *Creation* **25**(1):34–35, 2002; M. Oard, Bird-dinosaur link challenged, *CEN Technical Journal*, **12**(1):5–7, 1998.

⁶⁴ For more on the problems with dinosaur-to-bird evolution, see chapter 24.

atunci n-ar fi Cuvântul lui Dumnezeu și am putea să ignorăm orice altceva din ce spune, pe care-l găsim incomod.

În caz că totul s-ar fi ivit de la sine prin evenimente naturale – fără Dumnezeu – atunci nu I-am aparține lui Dumnezeu și El n-ar avea nici un drept să ne spună cum ar trebui să trăim. În realitate, Dumnezeu nu există cu adevărat în acest mod de gândire, prin urmare acolo nu există nici o bază absolută pentru morală. Fără Dumnezeu este permis tot ce ne place – conceptele despre adevărat și fals nu sunt decât chestiune de gust. Și fără o bază pentru morală, nu există așa ceva, cum este păcatul. Deci dacă nu este păcat, înseamnă că nu ar exista nici o necesitate să ne temem de judecata lui Dumnezeu și că nu ar fi nevoie de Salvatorul, de Isus Hristos. Istoria din Biblie este esențială pentru a înțelege corect de ce trebuie să-L primim pe Isus Hristos.

Milioanele de ani și Evanghelia

Învățătura că dinozaurii au trăit și au murit milioane de ani înaintea omului atacă bazele Evangheliei într-un alt mod. Fosilele, din care dinozaurii constituie o parte, dovedesc: moarte, boală, suferință, cruzime, brutalitate. Este un raport foarte urât. Să luăm în considerare milioanele de ani în straturile fosile, înseamnă să acceptăm moartea, vărsarea de sânge, boala și suferința înainte de păcatul lui Adam.

Dar Biblia arată clar, că moartea, vărsarea de sânge, boala și suferința sunt *consecința păcatului*. Dumnezeu i-a spus lui Adam în *Geneza 3.19*, că se va întoarce în țărâna din care a fost luat, ca parte a blestemului, ceea ce arată că osândirea la moarte nu era numai spirituală, ci și trupească.

După ce Adam nu L-a ascultat pe Dumnezeu, se spune: „Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și soției lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele” (*Geneza 3.21*). Pentru a face aceasta, El trebuie să fi omorât cel puțin un animal și să-i fi vărsat sângele. Motivul pentru aceasta poate fi rezumat prin *Evrei 9.22*: „Și după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; fără vărsare de sânge nu este iertare”.

Dumnezeu a cerut vărsarea de sânge pentru iertarea păcatelor. Ceea ce s-a petrecut în grădina Eden era o imagine despre ceea ce va trebui să vină în Isus Hristos, care și-a vărsat sângele la cruce ca „Miel al lui Dumnezeu, Cel care ridică păcatul lumii!” (*Ioan 1.29*).

Dacă vărsarea de sânge ar fi avut loc înainte de păcat, dacă ar fi așa, în caz că grădina ar fi stat pe fosile de chestii moarte de milioane de ani, atunci principiul ispășirii ar fi distrus.

Această imagine de ansamblu se potrivește și cu *Romani 8*, unde se spune că toată creația „suspina împreună” din cauza efectelor căderii în păcat a lui Adam – ea nu „suspina împreună” cu moarte și suferință înainte ca Adam să păcătuiească. Isus Hristos a suferit moartea trupească și Și-a vărsat sângele, pentru că moartea era pedeapsa pentru păcat. Pavel tratează aceasta amănunțit în *Romani 5* și în *1 Corinteni 15*.

Apocalipsa capitolele 21 și 22 arată clar că într-o zi vor exista „un cer nou și un pământ nou” și „moartea nu va mai fi”, „și nu va mai fi nici un blestem” – exact așa cum a fost înainte ca păcatul să fi schimbat totul. Deci, dacă vor exista animale pe pământul nou, atunci evident că nu vor muri și nu se vor mânca reciproc și nu-i vor mânca pe oamenii mântuiți.

Astfel învățătura despre milioanele de ani de moarte, boală și suferință, înainte ca Adam să păcătuiească, este un atac direct la principiul mesajului de la cruce.

Concluzie

Dacă acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu, începând cu prima carte a lui Moise (Geneza), ca adevărat și competent, atunci putem să explicăm dinozaurii și să înțelegem dovezile pe care le observăm în lume de jur-împrejurul nostru. În plus, îi ajutăm pe oameni să înțeleagă că prima carte a lui Moise (Geneza) este absolut demnă de încredere și este logic să fie apărută, și aceasta este, ceea ce pretinde să fie – adevăratul referat despre istoria universului și a omenirii. Și, ceea ce crede cineva referitor la prima carte a lui Moise (Geneza), va determina, în cele din urmă, ce va crede el despre restul Bibliei. Aceasta, la rândul ei, va influența felul cum un om se vede pe sine însuși, pe semenii lui și despre ce este vorba, de fapt, în viață, va influența inclusiv nevoia lui de mântuire.